

Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς ὑπὸ τινῶν τῶν διασημοτέρων οἰκονομολόγων, ἡ ἐτησία κατανάλωσις τῶν λιθανθράκων ἐφ' ὅλης τῆς γῆς ἀναβαίνει περίπου εἰς 2,000,000,000 καντάρια. Ταῦτα ἀναλογοῦσιν μὲ τὴν ἀξίαν 340,000,000 ταλλήρων εἰς τὸν τόπον τῆς αὐτῶν ἀνορύξεως. Διὰ δὲ τῆς μεταφορᾶς αὐξάνει ὁ τιμὴ αὐτῶν τοῦλάχιστον εἰς 360,000,000 τάλληρα, ποσὸν τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, τὰ ὁποῖα καθ' ἕκαστον χρόνον ἀνορύσσονται ἐφ' ὅλης τῆς γῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν οἵτινες ἀπασχολοῦνται εἰς τὴν ἀνορύξιν τῶν λιθανθράκων ὑπολογίζεται εἰς 600,000 καὶ συμπεριλαμβανομένων τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παίδων ἀναβαίνει εἰς πλείονας τῶν 2,500,000 ἀνθρώπων, οἵτινες ἀποκτῶσι τὰ πρὸς ζωάρκειαν ἀναγκαῖα ἐκ τῆς ἀνορύξεως τῶν λιθανθράκων. Ἡ ἔκτασις ὅλων τῶν εἰς τὸ ἔνδον ὅλης τῆς γῆς ὑπαρχόντων ἰνθρακοβρυχείων δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 8,000 περίπου γεωγραφικὰ τετραγωνικὰ μίλια, τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἀνθράκων τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἐναποταμιευμένον ὑπολογίζεται μὲ δάσος 13½ ἐτῶν ἡλικίας ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ἐκ τῆς περιέργου ταύτης ἐκθέσεως βασιζομένης ἐπὶ ἀπειρῶν καὶ σπουδαίων προὑπολογισμῶν, ἐξάγεται ὅτι οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει περὶ τῆς ἐκλείψεως τῶν λιθανθράκων, καθὼς ἐνόμισαν πρὸ ὀλίγων χρόνων πρὶν ἀνακαλυφθῶσι τὰ τόσον σπουδαῖα ἀνθρακοβρυχεῖα τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Βελγίου.

Ε. ΑΑΝΔΕΡΡΕΡ.

Ο ΜΑΚΙΑΒΕΛΙΚΟΣΙΑΤΡΟΣ. (1)

ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ Ζ΄.

Ζήτει νὰ νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα μιᾶς πλουσίας οἰκογενείας.

Ἄν τὸ κατορθώσῃς δι' ἐντίμου τρόπου, ὑπάγει καλῶς· ἂν δὲ ἡ θέσις σου ἦναι πολλὰ χαμηλὴ, ὥστε νὰ ἐλπίσῃς ποτὲ τοιοῦτον πρᾶγμα. προσπάθησον ὥστε νὰ ἀναγκασθῶσι οἱ γονεῖς νὰ σὲ δώσωσι τὴν θυγατέρα των. Πρῶτον θέλουσ' ἐπάρειν ὡς ἱατρὸν ὅλοι οἱ στενοὶ συγγενεῖς τῆς συζύγου σου· ἔπειτα καὶ πολλοὶ ἐξ ὧν ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχωσι τὴν φιλίαν τῆς οἰκογενείας τῆς ὁποίας ἔγινες μέλος· οὗτοι δὲ πάλιν σὲ συνιστῶσι περὶ τέρῳ ὅσον ἀγράμματος καὶ ἂν ἦσαι. Σὺ δὲ προ-

ἴδουε, μὴ φροντίζων ἂν ἱατρεύωνται ἢ ἀποθνήσκωσι οἱ ἀσθενεῖς σου, διότι καθίς δὲν θέλει τοῦλάχιστον τοῦλάχιστον εἰς τὸ φανερὸν νὰ σὲ κατηγορήσῃ δυσωπούμενος τοὺς μέγα δυναμένους συγγενεῖς σου· ὅσον δὲ περὶ τοῦ ἀσθενοῦς, δὲν θέλεις ἀκούειν ἐλέγχους καὶ ἐπιπλήξεις. διότι δὲν ζῆ πλέον. Ἐπειτα, συλλογίζου ὅτι δὲν εὐρίσκεσαι εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου οἱ μὲν ἐγκριτώτεροι τῶν ἱατρῶν, ὅταν ἐσφαλλῶν, ἐξωρίζοντο, οἱ δὲ κατωτέρου γένους ἐθανατόνοντο*· οὔτε εἰς τὴν Περσίαν καὶ Ἰνδίαν, ὅπου ἀποτυγχάνοντες οἱ ἱατροὶ χάνουσι τὴν κεφαλὴν των.

ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ Η΄.

Περίπαιζε καὶ περιποιεῖ τοὺς φαρμακοπώλας. Οὔτοι γίνονται μεσίται πρὸς τὸν κόσμον, ἐπινοῦντές σου τὴν προκοπὴν καὶ τὴν πείραν, ὅσον ἀγράμματος καὶ ἂν ἦσαι. Διὰ τοῦτο στέλλε τους πολλὰς ἀναγραφὰς, καὶ συνίστα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς σου τὸν δεῖνα ἢ τὸν δεῖνα φαρμακοποιὸν, ὡς ἔχοντα νωπότερα καὶ χημικῶς καλῆτερα κατασκευασμένα ἱατρικά· Καὶ ἂν ποτὲ ἀντι καταποτίων ἢ κόνεων στείλωσι εἰς σὺν ἀσθενῆ ἀλοιφήν μὴ νοήσαντες τὴν ἀναγραφὴν σου, σπούδασε νὰ τὸν πείσῃς ὅτι τὸ ἔκαμν διὰ τὸ καλὸν του. Τὰ Χριστούγεννα ἐκτὸς τούτου θέλεις λάβει περισσότερα δῶρα.

ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ Θ΄.

Ζήτει νὰ δεικνύῃς, ὅσον δύνασαι, τὴν μεγάλην σου τέχνην καὶ πείραν, μάλιστα ἔταν ἦσαι ἔτι νέος.

Ὅταν κραχθῇς νὰ ἐπισκεφθῇς ἀσθενῆ, μὴν εἶπῃς ποτὲ ὅτι ἔχεις χρεῖαν ἀκόμη ὀλίγων ἡμερῶν διὰ νὰ γνωρίσῃς τὴν ἀσθένειαν· ἀλλ' εὐθύς εἰς τὴν πρῶτην ἐπίσκεψιν εἶπε· μὲ ὅσην ἀναισχυντίαν ἠμπορεῖς, ὅτι μόνον ἐκ τῆς φυσιογνωμίας φαίνεται· καθαρὰ ἡ ἀσθένεια· βάπτισέ την μετὰ ταῦτα μὲ ὄνομα σχοινοτενές, περίγραψε τὰ συμπτώματα καὶ τὰς ἐξαιρέσεις της· καὶ πρόσθεσε ὅτι πολλάκις ἱατρύσας τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀσθένειαν, ὅτι ἀ-

* Montesquieu, Esprit de Lois — Αἰτία τῆς τόσης αὐστηρότητος τοῦ Κορνηλιακοῦ τούτου νόμου ἠπῆρχεν ὅτι δὲν ἠδύναντο ὅλοι νὰ ἐξαρκῶσι εἰς τὴν Ῥώμην ἐλευθέρως τὴν ἱατρικὴν, ἂν δὲν ἀπεδείκνυον ὅτι τῶντι εἶχον σπουδάσειν. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὴν σήμερον οὔτε εἰς τὴν Ῥώμην ζῶμεν, οὔτε ταιαυτὴν ἔχομεν ὑποχρέωσιν σπουδῆς, δὲν ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν τοιοῦτον νόμον· ἐκτὸς ἐάν πράξωμεν τοιοῦτόν τι εἰς τὰ εἶδη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου δὲν ἐπροχώρησεν ἀκόμη ὁ πολιτισμὸς.

μως ἡ παρούσα (πράγμα παράδοξον!) ἔχει τι ἰδιαίτερον, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τὸ κλίμα, ἢ ἀπὸ τὴν ἰδιαίτεραν ἀσχολίαν τοῦ ἀσθενούς, ἐὰν ἡ ἀνάμνησις αὐτῆ τοῦ ἐπαγγέλματος μάλιστα κολλακῆ τὸν ἐγωϊσμόν του. Ἐὰν ὅμως ἦσαι γέρον ἰατρός, προσποιοῦ ἐξεναντίας ὅτι δὲν ἐννοεῖς ἀκόμη τὴν ἀσθένειαν, διότι τοῦτο αὐξάνει τὴν ὑπόληψίν σου. Διηγοῦ τὰ μεγάλα σου ταξείδια, καὶ ὅτι ἐπισκέφθης χρόνους πολλοὺς τὰ νοσοκομεία τῆς Βιέννης, τῶν Παρισίων, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Φλωρεντίας, τοῦ Λονδίνου καὶ ἄλλων μεγάλων πόλεων ψέγει μακρόθεν τοὺς γέροντας ἰατροὺς ὡς μὴ γνωρίζοντας διόλου τὰ νεώτερα ἀνάφερε ὅτι σὲ κράζουσ εἰς συμβούλια πολλῶν διηγοῦ ψευδῶς τὰς ἐφευρέσεις σου, καὶ ἀνάφερε, τέλος, δεξιῶς καὶ μὲ πανούργον μετριοφροσύνην τοὺς ἐπαίνοους, τοὺς ὁποίους σὲ κάμνουσιν αἱ ἰατρικαὶ ἐφημερίδες.

(Ἔπεται ἡ συνέχεια.)

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΥΠΟ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ Σ. ΚΑΡΜΙΤΣΗ

ΑΧΡΙΑΗΝΟΥ

(φοιτητοῦ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς)

Α΄.

Ἡ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ἡ παρὰ τῆ ἀγία Γραφῆ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Χεττειεὶμ* ἢ *Κεθειμ* ἀπαντωμένη, παρὰ δὲ τοῖς Ὀθωμανοῖς σήμερον *Φιλιπία βιλαετι*, ὅ ἐστὶ *Φιλιππου* χώρα καλουμένη, εἶναι μεγάλη ἐπαρχία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ χώρα εὐφροωτάτη, περιέχουσα ἐπὶ 800 τετρ. μιλ. ἐμβαδοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου περίπου πληθυσμόν. Ἀνήκει δὲ εἰς τὸ ἐγιαλέτιον Ρούμ-ιλί, τοῦ ὁποίου ἐσχάτως ἡ ἔδρα μετετέθη ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Βιτάλια ἢ Μοναστήριον, ὡς τὸ κεντρικώτερον μέρος μεταξὺ Θεσσαλίας, Ἡπείρου, Ἀλβανίας καὶ Μαυροβούνου, ὑπὸ τὸν Κοισὴν πασάν, τιτλοφορούμενον *Gouverneur général de Roumélie*, ἔνθα κατὰ τὴν ἀνάγκην σταθμεύουσι καὶ 3-4-5 τάγματα στρατιωτικὰ, εἴτε συγκεντροῦνται μόνον, ὅπως εὐκολώτερον ἐντεῦθεν ἐν ἀνάγκῃ κινήσῃ πρὸς τὴν περιφέρειαν.

Πάλαι ὤκειτο ὑπὸ πολλῶν καὶ πολυωνύμων ἐθνῶν, τῶν μὲν Θρακικῶν, τῶν δὲ Ἰλλυρικῶν ἐχόντων καταγωγὴν, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς μὲν τὰ πρῶτα ἀνήκον οἱ Βισάλται, οἱ Βοττιαῖοι, Μαῖδοι,

Ἡδῶνες ἢ Ἡδῶνοι, οἱ Βρύγες καὶ οἱ Πιερεῖς, εἰς δὲ τὰ δεύτερα οἱ Παῖονες, οἱ Λυγκησταὶ καὶ οἱ Ἐλευμιῶται, κατόπι τῶν ὁποίων βραδύτερον ἐπῆλθον οἱ Πελασγοί. Προϊόντος δὲ τοῦ Χρόνου τὸ Μακεδονικὸν ἔθνος ἐπεκράτησε τῶν ἄλλων καὶ ἀναμφισβήτητος ἢ ἑλληνικὴ καθίσταται καταγωγῆ τῆς καθ' ὅσον καὶ οἱ τελευταῖοι ἐπελθόντες Πελασγοὶ γενεαλογικῶς ταυτίζονται μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Περὶ τὸν Η΄ δ' αἰῶνα κατὰ πρῶτον ἡ Μακεδονία παρουσιάζεται ὡς βασιλείον ἑλληνικόν, περὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὁποίου διτταὶ φέρονται παραδόσεις, ἀμφότεραι βεβαιούσαι ἐπίσης ὅτι οἱ Μακεδόνες βασιλεῖς ἐκ τῶν Ἡρακλειδῶν ἔλκουσι τὸ γένος. Οἱ χρόνοι τοῦ Ἀλεξάνδρου Α΄, ἰδίως ἀποτελοῦσι τὸ τροπικὸν οὕτως εἰπεῖν σημεῖον τῶν σχέσεων τῆς Μακεδονίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, διότι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἦτο ἤδη καὶ τῆς αὐλῆς καὶ τῆς κοινῆς ἐπιμιξίας γλῶσσα, μολοντί καὶ τὸ πρὶν ἦτο μὲν διάφορος τῆς Ἰλλυρικῆς καὶ Θρακικῆς, πιθανῶς δὲ καὶ τῆς Παιονικῆς, συγγενῆς ὁμως ἐπὶ τοσοῦτον τῆς ἑλληνικῆς ὥστε ἡγεμόνες καὶ δῆμος εὐκόλως προσφκειοῦντο ταύτην εἰ καὶ ὑπῆρχον Ἑλληνικά τινα γράμματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐδύναντο ἀκριβῶς νὰ προφέρωσιν. Ὁ Ἀρχέλαος τρίτος ἀπὸ τούτου βασιλεὺς εἰσήγαγεν ἐν αὐτῇ ὁμοίαν πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς ἀγῶνας ἐορτὰς καὶ πρὸς εὐχερεστέραν προσοικειώσιν καὶ κατὰ τὴν παιδείαν τῶν Μακεδόνων πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετέστησε τὴν πρωτεύουσάν του ἐξ Ἐδέσσης εἰς τὴν πλησιέστερον τῆς θαλάσσης κειμένην τελευατώδη Πέλλα, τὴν ὁποίαν καὶ διεκόσμησε διὰ τοῦ Ζεῦξιδος. Πρὸς τοῦτο ἀκόμη ἐκάλεσε ποιητὰς καὶ φιλοσόφους ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν αὐλήν του καὶ ὀργάνωσε τὸν στρατὸν του ἑλληνικῶ τῷ τρόπῳ. — Μετὰ τὸν θάνατον (1) τούτου ἐπῆλθεν ἡ ἀθλιωτέρα τῆς Μακεδονικῆς ἱστορίας περίοδος ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὀρέστου καὶ Ἀμύντου, καθ' ἣν τὸ κράτος παρὰ τὸ χεῖλος ἤχθη τῆς ἀπωλείας ἐπαπειλούμενον ἐκ τῶν πρὸς τὸ Βορ. Ανατ. καὶ Β. Δ. αὐτοῦ μερῶν ὑπὸ μαχιμῶν καὶ βαρβάρων Θρακικῶν καὶ ἰδίως Ἰλλυρικῶν φυλῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἐπιδρομαὶ ἦσαν συχναὶ καὶ φοβεραὶ, καὶ ἀπέναντι τῶν ὁποίων παντελῶς παρ' ὀλίγον καὶ διὰ παντός καταστρέφετο, ἐὰν μὴ μέγας τις νοῦς καὶ ὑψηλὸς ἐπήρχετο ἐγκαίρως νὰ σώσῃ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἐπιχειμένης αὐτῆς καταστροφῆς· ὁ Σωτὴρ δ' οὗτος εἶναι Φίλιππος ὁ β΄. ὅστις ὡς ὁμῆρος ἐφ' ἱκανὸν